

Transportministeriet

Transportministeren

Transportudvalget
Folketinget

5. marts 2021

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 18. februar 2021 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 127 – Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 27:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 18/2-21 fra Foreningen af Mindre Leasingsselskaber vedrørende konfiskation af køretøjer, jf. L 127 - bilag 14?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen anmodet justitsministeren om en udtalelse. Justitsministeren har oplyst følgende:

”1. For så vidt angår den foreslåede ordnings forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention henvises til den udtalelse til Transportudvalgets betænkning, som transportministeren den 5. marts 2021 oversendte til Transportudvalget. Der henvises desuden til det ændringsforslag til lovforslagets § 1, nr. 13, som transportministeren den 5. marts 2021 oversendte til Transportudvalget. Endelig henvises til Transportministeriets besvarelse af 17. februar 2021 af spørgsmål nr. 22 til lovforslaget, hvoraf det bl.a. fremgår, at konfiskation som led i en straffesag mod tredjemand ikke anses for en straf i forhold til ejeren i konventionens forstand.

For så vidt angår den foreslåede ordnings forhold til grundlovens § 73 henvises til side 6 i Transportministeriets høringsnotat vedrørende L 127 – Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel), der blev oversendt til Transportudvalget den 28. januar 2021.

2. Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at konfiskation ikke er at anse som straf, men en anden retsfølge af en strafbar hand-

ling. Straffelovrådet har i betænkning nr. 355/1964 om konfiskation anført, at det på grundlag af en nærmere fortolkning af straffelovens bestemmelser antages, at der om betingelserne for konfiskation og om retsvirkningerne heraf i visse henseender gælder andre regler end med hensyn til straf.

Konfiskation kan eksempelvis både ske hos strafssubjektet og tredjemand, ligesom der for afgørelsen af selve skyldsspørgsmålet i en straffesag stilles mere kvalificerede beviskrav, idet enhver rimelig tvivl vedrørende tiltaltes skyld skal komme den pågældende til gode.

3. Som anført i pkt. 2.5.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger er Transportministeriet opmærksom på, at konfiskation af tredjemands (f.eks. et leasingselskabs) ejendele begrundet i strafbare forhold, som vedkommende tredjemand ikke selv har begået, er en alvorlig reaktion, der kan forekomme meget indgribende i forhold til ejeren. Transportministeriet finder dog, at alvorligheden af denne type færdselsovertrædelser, som kan have fatale konsekvenser, og hensynet til færdselssikkerhed nødvendiggør indførelse af muligheden for at konfiskere de pågældende køretøjer uanset ejerforhold. Adgangen til konfiskation fra tredjemand gælder desuden alene de groveste og farligste færdselsovertrædelser. Der er således ikke tale om overtrædelser, der f.eks. skyldes et øjeblikks uopmærksomhed fra en ellers opmærksom bilist.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at retssikkerheden for tredjemand sikres dels gennem den fastsatte undtagelse til konfiskation, hvorefter konfiskation ikke kan ske, hvis det vil være uforholdsmæssigt indgribende, dels gennem domstolenes konkrete prøvelse heraf.”

For så vidt angår de øvrige forhold, som omtales i henvendelsen af 18. februar 2021 fra Foreningen af Mindre Leasingselskaber kan jeg henvise til min besvarelse af Transportudvalgets spørgsmål nr. 33 til L 127.

Med venlig hilsen

Benny Engelbrecht